

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 8. De usu recreationum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

quī ita sentiant. Ex hoc iudicium fer, an Martius,
verè Christianus sis.

*Constituè omnem ambitionem tuam in eo po-
nere, ut te deprimas, cū hęc sit via, quę ad
veram perducit sublimitatem.*

Quod altum est hominibus, abominatio
est ante DEUM. *Luc. 16. v. 15.*

O Ambitio ambientium Crux! quomo-
do omnes torquens omnibus places? *Bern.*

DIES VIII.

De usu Recreationum.

I.

ANimi remissiones, juxta Divum Thomam,
remedia sunt ad sublevandam in-
firmitatē nostrā à DEO nobis concessa. Itaq;
æquę, ac remedia, nec nocivas, nec periculo-
sas nec continuas esse decet. Non decet esse
nocivas, quales sunt oblectationes flagitio-
sæ. An non enim horrenda cæcitas est, sum-
mum bonum statuere in aliqua voluptate,
ad quam derestandam, velut, summam
infelicitatem olim pœnitentia nos impel-
let; & quę si per pœnitentiam non expie-
tur, extrema nobis miserię, æternæ vide-
licet damnationis erit causa. Quanta in-
saniam, gaudium & vanitatem etiam in ea

O 2

quæ

Martius,

quære, quod necessariò amaram pœnitentiam, & extremum dolorem in hac vita post se trahet, vel denique in crudelem, & inutilem pœnitentiam & desperationem æternam in altera vita desinet. An igitur oblectatio, quæ tam funestum sortitur exitum, jucunda nobis videatur?

II. Necessarium insuper est, ut oblectationes, & animi remissiones non sint periculosæ. Recretationes pleræque innocentes essent, si nos ipsi insontes essemus; sed corruptio mentis nostræ venenum secerum effundit in id, quod minùs noxium videtur, ita, ut in ipsis remedijs inveniamus toxicum, & Principium mortis in illis rebus, quæ ex intentione DEI aliò collimant, quàm ad vitæ nostræ sustentationem, & imbecillitatum nostrarum levamentum non debent. Considerari etiam hic debent Recretationes, ut remedia, quæ, nisi bene parentur, vera evadunt venena. Non est prudentis, dubia remedia præ certis eligere. Stultitia est, aperto se discrimini exponere, ubi de vita agitur. Et quid sentiendum de agendi ratione tot hominum, qui aded temerè, & frequenter certis animi relaxationibus se committunt sub obtentu, eas non esse manifestè sceleratas; etsi propria experientia doctiorint, eas

eas summè esse periculosas? an non quoti-
die in huiusmodi discrimen te conijcis? an Martius
imminentem inde tibi interitum non for-
midas?

III. Recreationes non sint immodicæ,
nec continuæ. Remedia ampliùs remedia
non sunt, si nimium frequententur: na-
tura ijs assuescit; & si mensuram excedunt,
perniciosa fiunt. Idem tenendum de re-
creationibus: nam quantumvis in seipsis
legitimæ sint, tales esse cessant, ubi immo-
deratæ & continuæ fiunt. Recreationes
immoderatæ emolliunt animum, inge-
nium debilitant, idque sensim ad molli-
tatem inclinant; quæ cum impediatur, quò
minùs rebus serijs animum applicare possit,
horrorem etiam à functionibus conditioni
ipsius prorsus, ut ita dicam ingenitis, in-
cutit, idcirco, quòd hæ molestæ ipsi acci-
dant. Recreationes non convenit esse ni-
mis continuas; institutæ enim sunt ad re-
ficiendum corpus, & animum recreandum.
anne hominibus, qui nunquam laborant,
ut accidit multis fæminis mundanis, & o-
tiosis, animi remissione opus est? anne a-
nimi relaxatione opus est viris, qui nun-
quam ferè alicui rei seriò sese impendunt,
ut bene multis accidit; quorum unica oc-
cupatio est, ludere, & nugas agere? Ne-

Martius, mo minus juris habet ad animi remissionem, quàm is, qui vitam in recreationibus transigit. Recreatio, quæ alijs innocens oblectatio est, ipsi dissolutio evadit.

Si demon, mundus aut caro cujusdam oblectationis, vel sceleratæ vel periculosæ illicio tentabunt; obtrude ipsis hoc sapientis responsum: Tanti non emopænitere.

Quantùm in delicijs fuit, tantum date illi tormentorum. *Apoc. 18. v. 7.*

Habent voluptates in specie lenocinium, in gustu venenum, quarum usus in crimine, pretium in morte numeratur. *Echer.*

DIES IX.

De Detractione.

I.

Detractionis nihil in mundo communius est: plurimis nihil hoc peccato levius videtur: Verùm non propterea minus grave est. Appellatur festivus in jocando lepos, amœna quælibet fingendi ratio. Sic homines hac de re sentiunt; non item DEUS. In quorum sententiam ire nos oportet? Potestne sine animi cæcitate leviter censeris peccatum, quod Cælo nos excludit,